

Subotnje fusnote

Šalter za žalbe

Zagreb skija, a Barbara je zadovoljna izašla iz HEP-a. Neće joj iskopčati struju.

Piše
Boris Vlašić

Dobro je, neće nas iskopčati - rekla je Barbara Č. izlazeći iz velike zgrade u Gundulićevoj ulici. Zagreb je otišao na skijanje, a umirovljenica Barbara, zatvorena pod crnom maramom, zadovoljno je izašla iz HEP-a.

- Gospođa je bila ljubazna, rekla je da dečki neće doći da bi nas isključili zato što imamo dug od 167 kuna, a onda ću to platiti sljedeći mjesec, zajedno s novom ratom i tako ću se riješiti duga - objašnjavala je pravdajući se jer je nekako ispalo da je potrošila previše struje.

- Hladno je, dogrijavamo se na struju - tumačila je, više sebi, kako se moglo dogoditi da je ostala dužna Elektri. Mjesečna rata za struju joj je 230 kuna, a ona plati svaka dva mjeseca 500 kuna i tako štedi kod HEP-a, stvarajući si pretplatu. No, prošli je mjesec nešto pošlo krivo i dogodilo se da je ostala dužna HEP-u. A njima ne voli ostati dužna jer oni ne razumiju da se čovjek ne može prisiliti da živi u hladnoći kada je potrebno samo uključiti grijalicu.

Barbara C. zna da HEP isključuje struju jer to mogu i jer im je to najlakše, jer na taj način ne gube vrijeme i jer tako dobiju novac.

Barbara C. je 65-godišnja Zagrepčanka s mirovinom od 1500 kuna. Osmjehuje se čak i kada govori o svojem životu, o situaciji da je ostala bez supruga u nesreći, da joj sin od 40 godina živi s njom jer nije mogao učiniti ono što su ona i njezin suprug uspjeli, sagraditi neveliku kuću na jednom od krajeva grada, u Dubravi.

Život na crno

- Kako će se oženiti kada nema novaca? - opisuje život svojeg sina smiješeći se pri spomenu na doba kada su svi radili, kada je njezin sin imao posao, radio u dućanu za 3000 kuna, a onda je zbog nesreće završio na dugotrajnom bolovanju i sada je na burzi. Na crno zaradi oko 1700 kuna i to je novac kojim plaćaju grijanje, struju, kupuju kruh, mlijeko, ulje, šećer, krumpir, povrće, sve za život.

Ona je radila do 65. godine života, zaradila svoju mirovinu i sada provjerava po šalterima hoće li joj zbog malog duga iskopčati struju. Njoj je taj dug od 167 kuna velik i znači joj puno zato što radije dolazi u Gundulićevu kako bi ondje uzela broj, čekala u redu i tako izbjegla iz-

dvajanje pet kuna, koliko bi je koštalo da podmiruje račune u pošti.

Zato što više ne zaraduje jer je zaradila u životu sve što je mogla, mirovinu s kojom ne može ništa, Barbara troši jedino što joj se čini da je ne košta, svoje vrijeme. Obilazi šaltere na kojima može platiti račune bez naknade, štedi sitnim pretplatama nadajući se da će tako izbjeći velike dugove pri godišnjim obračunima i ne skida osmijeh s lica, iako je on ne može zaštititi od hladnoće, skromnih objeda i računa. Nije čula da je gradonačelnik rekao kako je život u Zagrebu skup jer je Zagreb metropola. Gotovo da i ne razumije taj pojam jer se ona nikome nema namjeru hvaliti da živi u Zagrebu zato što joj takav život ne predstavlja ništa čime bi se mogla pohvaliti. Iako je sve napravila tako da bude dobro, svima oko nje. No, nije upalilo. Ispalo je da nije dovoljno raditi cijeli život i onda u mirovini imati dovoljno za podmirenje računa grijanja.

Reklamacija života

Barbara C. nema namjeru nika-mo otići jer je ona Zagrepčanka iz Dubrave, a takvi se ljudi ne povlače. Smiju se životu ma koliko da im udaraca nanio, spremni su raditi na crno i moliti se da uspiju oni koji će ih zaposliti da bi ih pak nedovoljno plaćali, ali se neće povući, priznati poraz samo zato što im u ovom životu nisu podijeljene dobre karte.

Dobre karte se ne dijele ili ako se i dijele, nisu svi za stolom. Većina ih radi kako bi platili svaki kilovat struje ili na šalterima kod ljubaznih gospođa provjerava hoće li im i kada iskopčati struju i zbog toga ne mogu biti prisutni kada se dijele karte uspjeha.

Zato ljudi pred šalterima za žalbe u Elektri izgledaju kao kokari koji s lošim kartama u rukama blefiraju sudbini. Nadaju se da će se provući do sljedećeg dijeljenja, iako bi najradije da se mogu žaliti na život u kojem im je uloga stajati pred šalterom reklamacija.

No, Barbara C. se ne žali. Vjeruje da će joj sin dobiti posao, da će poduzetniku kod kojega neprijavljen radi konačno krenuti i da će zaposliti njezina sina, a nakon toga će opet sve biti dobro bez obzira na to što luk dolazi iz Kine.

I čini joj se da će uspjeti jer je ljubazna gospođa na šalteru rekla da dečki iz Elektre neće doći zbog duga od 167 kuna.